

Ο.Λ.Μ.Ε.

Ερμού & Κορνάρου 2

ΤΗΛ: 210 32 30 073 – 32 21 255

FAX: 210 32 27 382

www.olme.gr

e-mail: olme@otenet.gr

Αθήνα, 10/5/2010

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ Γ.Σ. ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΩΝ ΕΛΜΕ (7/5/2010)

ΤΑ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ χαιρετίζει τους χιλιάδες εκπαιδευτικούς που έλαβαν μέρος στις πανεργατικές και πανδημοσιούπαλληλικές απεργίες και στα συλλαλητήρια που οργανώθηκαν αυτή την περίοδο από τα συνδικάτα στη χώρα μας, για να εκφράσουμε την αντίδρασή μας σε αυτή την αντιλαϊκή πολιτική μονόπλευρης λιτότητας, ανηλεούς επίθεσης στα εργασιακά δικαιώματα και ξεθεμελιώματος των κατακτήσεων των εργαζομένων εδώ και ένα αιώνα!

Η κυβέρνηση και το διευθυντήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης μας «κήρυξαν τον πόλεμο» σε όλα τα επίπεδα. Εγκαταλείφθηκαν πολύ γρήγορα ακόμη και αυτές οι ελάχιστες προεκλογικές δεσμεύσεις της κυβέρνησης. Με πρόσχημα την οικονομική κρίση και στο όνομα των προβλημάτων της οικονομίας, με το «νέο πρόγραμμα σταθερότητας» που κατέθεσε η κυβέρνηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καλούμαστε και πάλι οι εργαζόμενοι να πληρώσουμε τα σπασμένα για μια κρίση που δεν δημιουργήσαμε εμείς. Η συνεχής λήψη περιοριστικών μέτρων και ιδιωτικοποιήσεων θα κάνει αβάσταχτη την κατάσταση για τους εργαζόμενους, ενώ παράλληλα θα προσφέρει νέα κέρδη στις επιχειρήσεις και στις τράπεζες. **Αυτοί που δημιούργησαν την κρίση αναμένεται τελικά να κερδίσουν και από τη διαχείρισή της!**

Σε αρκετές χώρες της Ευρώπης (Πορτογαλία, Ιταλία, Γαλλία, Ιρλανδία, Λιθουανία κ.λπ.), με την εφαρμογή της στρατηγικής της Λισσαβόνας, επιχειρείται να αποδομηθεί ό,τι απέμεινε από το κοινωνικό μοντέλο, από το μεταπολεμικό πρότυπο απασχόλησης και το ρυθμιστικό πλαίσιο προστασίας της εργασίας, και να διασφαλιστεί φτηνή εργατική δύναμη για την εργοδοσία.

Η ένταξη της χώρας μας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) όχι μόνο θα φέρει κι άλλα, επώδυνα για τους εργαζόμενους μέτρα, αλλά θα ισοπεδώσει κυριολεκτικά όλες τις εργατικές κατακτήσεις. Η ακραία λιτότητα, το γκρέμισμα του ασφαλιστικού συστήματος, οι απολύσεις και οι αλλαγές των εργασιακών σχέσεων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, η πλήρης κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, είναι πια στην ημερήσια διάταξη των ελεγκτών του ΔΝΤ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ).

Α. Εισοδηματική πολιτική (μέχρι τη στιγμή που κατατέθηκε η εισήγηση)

Με το ν. 3833/10 που ψήφισε η κυβέρνηση με τη μορφή του κατεπείγοντος (μέσα σε μια μέρα!) μειώνει τους μισθούς όλων των δημόσιων υπαλλήλων. Συγκεκριμένα, περικόπτει στους εκπαιδευτικούς:

- κατά 12% τα επιδόματα (εξωδιδασκτικής απασχόλησης και διδακτικής προετοιμασίας) και τα επιδόματα που λαμβάνουν ορισμένες κατηγορίες εκπαιδευτικών (προβληματικών και παραμεθόριων περιοχών, μειονοτικών και ειδικών σχολείων, διευθυντικά επιδόματα),
- κατά 30% τα δώρα Πάσχα και Χριστουγέννων καθώς και το επίδομα άδειας,
- την αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή του επιδόματος εξωδιδασκτικής απασχόλησης (που και φέτος αναμενόταν ότι θα αυξηθεί σύμφωνα με τον επίσημο ετήσιο τιμάρθρο -1,2%, περίπου- κατά 4,27 € το μήνα), δηλ. η συνολική ετήσια μείωση θα είναι 51 €.

Με βάση τα παραπάνω, οι εκπαιδευτικοί έχουμε **ονομαστική μείωση** του μισθού μας από 1.305 € (νεοδιόριστος/-η) ως 1.715 € (στα 35 χρόνια υπηρεσίας). Αυτό σημαίνει **ετήσια μείωση των αποδοχών μας από 5,7% ως 6,3%, χωρίς να υπολογίσουμε την παραπέρα μείωση της αγοραστικής**

αξίας του εισοδήματός μας μετά το πάγωμα μισθών που έγινε την περσινή χρονιά (2009). Δηλαδή, συνολική επιβάρυνση ενός μηνιαίου μισθού, στο σύνολο των ετήσιων αποδοχών μας, μόνο από την εισοδηματική πολική.

Επιπρόσθετα, με το άρθρο 7 ίδιου νόμου, προετοιμάζεται το έδαφος για το **ψαλίδισμα των αμοιβών όσων συμμετέχουμε στις πανελλήνιες εξετάσεις.** Συγκεκριμένα, η εξουσιοδότηση των αρμόδιων υπουργών για το ύψος των αμοιβών βρίσκεται κάτω από το γενικό τίτλο «μείωση αμοιβών για συμμετοχή σε συλλογικά όργανα».

Η κυβέρνηση έδειξε καθαρά με τις επιλογές της, σε αντίθεση με τις διακηρύξεις της για τη στήριξη της εκπαίδευσης και των λειτουργιών της, ποιους τομείς στηρίζει. Με τροπολογία που κατέθεσε στο φορολογικό νομοσχέδιο **εξαιρέσε από την περικοπή επιδομάτων τους στρατιωτικούς, τους αστυνομικούς, τους λιμενικούς, τους φύλακες κ.λπ.** Ο στρατός και η αστυνομία είναι η προτεραιότητα και όχι η παιδεία!

B. Περικοπές στη χρηματοδότηση της εκπαίδευσης

Μειώθηκε κατά 100 εκατ. ευρώ το Πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων του Υπ. Παιδείας και κατά επιπλέον 100 εκατ. ευρώ οι πιστώσεις νέων προγραμμάτων του. Αν αυτό συνδυαστεί με την απόφαση του Υπουργού Οικονομικών (2/4431/25-1-2010) να περικόψει κατά 10% τις πιστώσεις του τακτικού προϋπολογισμού σε όλα τα υπουργεία (για το Υπ. Παιδείας κατά 781 εκατ. €), οι προεκλογικές και μετεκλογικές υποσχέσεις για χορήγηση ενός επιπλέον δισ. ευρώ για την παιδεία το 2010 εξανεμίστηκαν ήδη.

Μειώνονται, επίσης, με το αρ. 11 του ν.3833/10 δραστικά (μέχρι και κατά τα 2/3) οι διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών και επιμηκύνεται έτσι ο χρόνος αναμονής των υπό διορισμό εκπαιδευτικών (ουσιαστικά, οι εκπαιδευτικοί που θα διορίζονταν τον προσεχή Σεπτέμβρη θα διοριστούν εντός τριετίας, δηλ. μέχρι το 2012!).

Όπως έχουμε ήδη επισημάνει, και στο πρόγραμμα σταθερότητας που κατέθεσε η κυβέρνηση στην Ε.Ε. προβλέπεται σημαντική μείωση των προσλήψεων όχι μόνο των μόνιμων εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης αλλά και των αναπληρωτών κατά 70-80% (από 11.000 σε 3.000 ως 4.000). Η υπουργός Παιδείας δηλώνει προκλητικά στα ΜΜΕ (εφημ. ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 15/4/2010) πως θα γίνουν εφέτος 17.000 λιγότεροι διορισμοί εκπαιδευτικών. Αποδεικνύεται και από αυτό πως ο **πραγματικός λόγος που το Υπ. Παιδείας προωθεί την αλλαγή του συστήματος προσλήψεων είναι για να διασφαλίσει τη δραματική μείωση των διορισμών μόνιμων εκπαιδευτικών τα αμέσως επόμενα χρόνια.**

Οι επιπτώσεις των περικοπών στην εκπαίδευση θα είναι τραγικές: περισσότερα κενά στα σχολεία, μείωση των χρηματοδοτήσεων για να εξυπηρετηθούν οι λειτουργικές ανάγκες των σχολείων, διαιώνιση του κτιριακού προβλήματος, μεγάλη αύξηση των προσλήψεων ωρομισθίων, πίεση στα σχολεία για δημιουργία τμημάτων με 30 μαθητές, πιέσεις στο ωράριο των μόνιμων εκπαιδευτικών κ.λπ. Η έντονη πίεση που ήδη εξασκείται από τους περιφερειακούς διευθυντές εκπαίδευσης για δημιουργία αυστηρά 30 μαθητών ανά τμήμα την επόμενη χρονιά δίνει το στίγμα τού πως θα προσπαθήσει το Υπ. Παιδείας να «λύσει» το θέμα των κενών διδακτικού προσωπικού. Η Υφυπουργός Παιδείας κ. Χριστοφιλοπούλου τόνισε στη Βουλή ότι οι διατάξεις θα παραμείνουν όπως ισχύουν σήμερα, δηλαδή «μέγιστος αριθμός μαθητών ανά τάξη 30 για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση» και πως «η συνολική **πρόθεση** του Υπουργείου Παιδείας για την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση είναι να προσδιορίζεται ο αριθμός των μαθητών από 25 συν 10%, ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες της κάθε σχολικής μονάδας». Το συνδικαλιστικό μας κίνημα θα αντιπαλέψει στην πράξη μια τέτοια τακτική και θα επιβάλει τη μείωση των μαθητών: **κανένα τμήμα τον επόμενο Σεπτέμβρη να μην έχει πάνω από 25 μαθητές.**

Γ. Ασφαλιστικό σύστημα

Το επόμενο διάστημα η κυβέρνηση θα καταθέσει νομοσχέδια για το **ασφαλιστικό.** Από τις μέχρι σήμερα δηλώσεις και εξαγγελίες του υπουργού Εργασίας διαπιστώνουμε πως πρόκειται για ένα **ουσιαστικό ξεθεμελίωμα του ασφαλιστικού συστήματος,** με το οποίο θεσμοθετείται **βασική σύνταξη** (από 270 - 360 €) ως κοινή αφετηρία για όλες τις κύριες συντάξεις και καθιερώνεται από εκεί και πέρα η **ανταποδοτική σχέση** της σύνταξης, με βάση το χρόνο εργασίας και τις

καταβληθείσες εισφορές σε όλο τον εργασιακό βίο, ώστε «να δημιουργηθεί κίνητρο για την παραμονή στην εργασία».

Εκτός αυτού, η κυβέρνηση θα προχωρήσει σε ρυθμίσεις με τις οποίες:

- αυξάνεται η **μέση ηλικία συνταξιοδότησης**,
- **καταργείται ουσιαστικά η 35ετία** και συνδέεται με την ηλικία,
- **το ποσοστό αναπλήρωσης της σύνταξης σε σχέση με το μισθό θα φτάσει ακόμα και το 50%, από 80% που είναι σήμερα και 70% που γίνεται σταδιακά ήδη από το 2008 με το νόμο «Ρέππα»**,
- **αυξάνονται τα όρια ηλικίας για την υποχρεωτική απόλυση από το δημόσιο**,
- αφαιρείται από τους εκπαιδευτικούς η κατακτημένη με αγώνες δυνατότητα να συνταξιοδοτούνται στα **30 χρόνια**, έστω με τα 30/35 των συντάξιμων αποδοχών, και
- προωθείται προς εφαρμογή η απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων «για την **εξίσωση των ορίων συνταξιοδότησης ανδρών-γυναικών** στο Δημόσιο από το 2013». Η απόφαση αυτή μετατρέπει τον κοινωνικό χαρακτήρα της ασφάλισης στο δημόσιο σε επαγγελματικό.

Μετά τα παραπάνω είναι φανερό πως ανοίγει ο δρόμος για τη δημιουργία **επαγγελματικών ταμείων** και για την **ιδιωτική ασφάλιση**.

Τα ασφαλιστικά μας ταμεία βρίσκονται σε κατάρρευση και η κυβέρνηση, αντί να τα στηρίξει με την άμεση χρηματοδότησή τους, ώστε να είναι σε θέση να ανταποκριθούν στις ανάγκες τους, μειώνει τη χρηματοδότησή τους ακόμα περισσότερο. Και δεν φτάνει αυτό. Ενώ η Κυβέρνηση προχωρά σε δραστικές περικοπές στη χρηματοδότηση του Δημόσιου Συστήματος Υγείας και των ασφαλιστικών ταμείων, προωθεί ταυτόχρονα στη Βουλή σκανδαλώδη ρύθμιση, στο νομοσχέδιο για την εποπτεία της ιδιωτικής ασφάλισης, με την οποία **εντάσσει στον ΟΠΑΔ τους ασφαλισμένους που έχουν συμβόλαια υγείας σε ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες που έκλεισαν, για να εξυπηρετούνται ως προς τις παροχές υγείας!!** Ετσι, την ίδια ώρα που η Κυβέρνηση κατηγορεί τα ασφαλιστικά ταμεία για σπατάλες, φορτώνει στον **ΟΠΑΔ** ένα ακόμα βάρος, με αποτέλεσμα να τον **οδηγεί σε συνολική χρεοκοπία**.

Σύμφωνα με δηλώσεις του Υπ. Εργασίας, από τις αλλαγές του ασφαλιστικού θα **εξαιρεθούν** στρατιωτικοί, αστυνομικοί κ.λπ., για τους οποίους θα γίνουν αργότερα ειδικές ρυθμίσεις!

Δ. Φορολογικό σύστημα

Η ουσιαστική κατάργηση του ήδη χαμηλού αφορολόγητου των 12.000 € (για τον άγαμο), που προωθείται με το φορολογικό νομοσχέδιο, και η **σύνδεσή του με τη συλλογή αποδείξεων θα προσθέσουν νέα βάρη στους εκπαιδευτικούς και σε όλους τους εργαζόμενους**. Αλλά η συγκέντρωση των απαιτούμενων αποδείξεων (που πρέπει να αντιστοιχούν στο 30% του εισοδήματός μας, αν αυτό είναι πάνω από τις 12.000 €, και στο 10% για ποσό από 6.000-12.000 €), είναι πρακτικά αδύνατη και η συρρίκνωση του εισοδήματός μας και από αυτό το μέτρο είναι σίγουρη, αφού η μη συλλογή τους επιφέρει ποινή που υπολογίζεται στο 10% επί του ποσού των αποδείξεων που θα πρέπει να κατατεθούν, δηλ. επιπλέον φόρο.

Αποτέλεσμα αυτού θα είναι, για παράδειγμα, ένα ζευγάρι εκπαιδευτικών με 33 χρόνια υπηρεσίας που έχει 2 παιδιά να υποχρεώνονται να συγκεντρώσουν πάνω από 10.000 € αποδείξεις για να «υπερασπίσουν» το αφορολόγητό τους, αλλιώς θα υποστούν επιπλέον φόρο 1.000 €.

Αν προσθέσουμε σε αυτά την αύξηση του ειδικού φόρου στα καύσιμα και του ΦΠΑ, που ήδη προκαλούν αλυσιδωτές αυξήσεις στις τιμές των προϊόντων, όπως και την αύξηση της φορολογίας των φυσικών προσώπων κατά 4,4% με την παράλληλη μείωση της φορολογίας των επιχειρήσεων κατά 7,2%, αλλά και την αύξηση κατά 6% των έμμεσων φόρων, **που πλήττει κυρίως τους εργαζόμενους και τους κοινωνικά ασθενέστερους** (όπως προβλέπεται από τον προϋπολογισμό), γίνεται φανερό πως τα βάρη της κρίσης καλούνται να τα πληρώσουν οι εργαζόμενοι και όχι αυτοί που δημιούργησαν την κρίση (τράπεζες, μεγάλες επιχειρήσεις κ.λπ.).

Μετά και τα παραπάνω είναι φανερό ότι η **συνολική επιβάρυνση για τους εργαζόμενους** (περικοπές μισθών, μείωση αφορολόγητου, αύξηση της τιμής των αγαθών λόγω της αύξησης του ΦΠΑ και της τιμής της βενζίνης-πετρελαίου, αύξηση στα τιμολόγια της ΔΕΗ) **φτάνει στο ύψος των δύο μισθών τουλάχιστον**.

Ε. Οι εξαγγελίες για το «νέο σχολείο»

Με τις εξαγγελίες της κυβέρνησης για το «νέο σχολείο» συνεχίζεται η επιχείρηση αλλοίωσης της δομής και του περιεχομένου της σχολικής εκπαίδευσης. Η όλη προσπάθεια οργανώνεται στο πλαίσιο των κατευθύνσεων του Δ' κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης (ΕΣΠΑ), αλλά συνδέεται, βεβαίως, και με τις γενικότερες αλλαγές που προωθούνται στην οικονομία και στις εργασιακές σχέσεις.

Παρά την υπερκατανάλωση εύηχων λέξεων και επιδέξιων λόγων, που επιδιώκουν να θολώσουν τις πραγματικές τους στοχεύσεις, οι κατευθύνσεις του κειμένου του Υπουργείου Παιδείας είναι φανερές. Στοχεύουν στην εδραίωση ενός ιδιωτικοποιημένου, πειθαρχημένου, ευέλικτου και αποδοτικού για τα κυρίαρχα συμφέροντα σχολείου, που θα παράγει εργατικό δυναμικό φτηνό, χωρίς δικαιώματα, αλλά καταρτισμένο με εκείνες τις χρηστικές δεξιότητες που απαιτούν οι ανάγκες της αγοράς.

Με το σύνθημα «πρώτα ο μαθητής» το Υπ. Παιδείας επιχειρεί να φέρει σε αντιπαράθεση τον εκπαιδευτικό ως εργαζόμενο και επιστήμονα με τον μαθητή, ενώ είναι γνωστό πως, αν δεν στηριχτεί πολύπλευρα στο έργο του ο εκπαιδευτικός (επιστημονικά, εργασιακά, οικονομικά), δεν μπορεί να υπάρξει βελτίωση στο εκπαιδευτικό σύστημα. *«Όλα είναι δυνατά με ένα καλό δάσκαλο»* τόνιζε ένα σύνθημα γραμμένο από Σουηδούς εκπαιδευτικούς.

Οι επιχειρούμενες αλλαγές, βασισμένες στις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιδιώκουν να συνδέσουν το «νέο σχολείο» με τη νέα αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης (σχέδιο Καλλικράτης), να κατακερματίσουν τον όποιο ενιαίο χαρακτήρα της Παιδείας έχει απομείνει, να διαμορφώσουν εργασιακές σχέσεις συμβατές με το «αποκεντρωμένο σχολείο» και να εντείνουν την ταξική διαφοροποίηση. Με την υλοποίηση αυτής της πολιτικής της περιφερειακής οργάνωσης της εκπαίδευσης διασπάται το ενιαίο της Δημόσιας Εκπαίδευσης και δημιουργούνται **σχολεία πολλών ταχυτήτων**, αφού τα σχολεία της χώρας δεν θα ακολουθούν το ίδιο ενιαίο πρόγραμμα σπουδών. Μέσα δε από την **αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου** και των **αναλυτικών προγραμμάτων**, που έχει εξαγγείλει η κυβέρνηση – τα οποία θα είναι διαφορετικά από περιφέρεια σε περιφέρεια – θα προχωρήσει αργά αλλά σταθερά η **κατηγοριοποίηση των σχολείων**.

Η όλη επιχείρηση «ντύνεται» με την εισαγωγή της νέας τεχνολογίας στη σχολική εκπαίδευση. Η επιλογή αυτή δεν συνδέεται μόνο με επικοινωνιακές τακτικές και οικονομικές σκοπιμότητες (άμεση απόδοση τμήματος των κονδυλίων στην αγορά), αλλά κυρίως με την εξυπηρέτηση των προτεραιοτήτων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, όπως αυτές προσδιορίζονται στο κείμενο *«Βελτίωση των ικανοτήτων για τον 21ο αιώνα: ατζέντα για την ευρωπαϊκή συνεργασία στο σχολικό τομέα»*. Με άλλα λόγια, προωθούνται η απόκτηση «δεξιοτήτων», δηλαδή επιφανειακών γνώσεων γύρω από τη «χρήση» της μητρικής γλώσσας, τις φυσικές επιστήμες και την τεχνολογία, και η «ικανότητα» Διά Βίου Μάθησης. Στο πλαίσιο αυτό γίνεται κατανοητή και η πρόθεση του Υπουργείου Παιδείας να προωθήσει άμεσα «τρεις νομοθετικές πρωτοβουλίες», που αφορούν την *«προσαρμογή του Εκπαιδευτικού Συστήματος στη Νέα Διοικητική Αρχιτεκτονική της χώρας»*, την Επαγγελματική - Τεχνική Εκπαίδευση και την προσαρμογή του εκπαιδευτικού στο «νέο» σχολείο. Ειδικά για την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση, όχι μόνο διατηρείται και ενισχύεται η διάκρισή της από τη γενική εκπαίδευση, αλλά είναι ακόμη πιο ευδιάκριτη η πρόσδεσή της στα συμφέροντα και τις επιδιώξεις των επιχειρήσεων.

Ο ρόλος που επιφυλάσσεται στους εκπαιδευτικούς, παρά τα όσα αναφέρονται, είναι ρόλος «διεκπεραιωτή εντολών και κατευθύνσεων», και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο ενισχύονται οι δομές αξιολόγησης και χειραγώγησής τους με το πρόσχημα μιας πρώτης φάσης «αυτοαξιολόγησης».

Παράλληλα, **τα προγράμματα επιμόρφωσής τους που ανακοινώνονται προβλέπουν ελάχιστες ώρες σεμιναριακής παρακολούθησης** (περίπου 50) και κάποιες, ακόμη, ώρες από απόσταση εκπαίδευσης. Στο σύνολό τους, δεν ξεπερνούν τις 180-200 ώρες. Οσο για τις αμοιβές τους, απλώς αναγνωρίζεται για μια ακόμη φορά ότι «δεν είναι ανάλογες της υψηλής ευθύνης τους». Πρόκειται για έκφραση ακραίας υποκρισίας, όταν η κυβέρνηση την ίδια στιγμή περικόπτει τις ήδη χαμηλές αμοιβές τους.

Τα αναλυτικά προγράμματα αντιμετωπίζονται κατά βάση ως ένα τεχνικό ζήτημα, γι' αυτό και η έμφαση δίνεται στις νέες τεχνολογίες και τη λεγόμενη «ψηφιακή τάξη», ενώ για μια ακόμη φορά

οι προτάσεις και η πλούσια εμπειρία των συλλογικών οργάνων των μαχόμενων εκπαιδευτικών αγνοούνται.

Επειδή το πρότυπο αυτής της πολιτικής φαίνεται να είναι η αντίστοιχη, νεοφιλελεύθερης έμπνευσης πολιτική των ΗΠΑ, όπως δηλώνει και το σύνθημα «Κανένα παιδί και κανένα σχολείο να μη μείνει πίσω», που είναι παρόμοιο με το σύνθημα της πρόσφατης μεταρρύθμισης που προωθήθηκε στις ΗΠΑ, «No child left behind», ας γνωρίζει η ηγεσία του Υπ. Παιδείας ότι στις ΗΠΑ, τελικά, εκατομμύρια παιδιά «έμειναν πίσω» από την εφαρμογή ανάλογων μέτρων και πολιτικών.

Στ. Το «πολυνομοσχέδιο» του Υπουργείου Παιδείας

Με τον **παραπλανητικό τίτλο** «Αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού» το Υπουργείο Παιδείας παρουσίασε την «έκθεση» για το πολυνομοσχέδιο.

Ενα νομοσχέδιο που δηλώνει ότι φιλοδοξεί να «αναβαθμίσει το ρόλο του εκπαιδευτικού» δεν ασχολείται καθόλου με τα αναγκαία μέτρα στήριξης του εκπαιδευτικού και του έργου του: την αναγκαιότητα της καθιέρωσης ετήσιας επιμόρφωσης, τη μισθολογική, επιστημονική και εργασιακή αναβάθμισή του. Αντίθετα, έρχεται σε μια περίοδο που με την ασκούμενη πολιτική μέσα από το πρόγραμμα σταθερότητας έχουμε δραματικές περικοπές στις δαπάνες για την παιδεία, αλλά και στους μισθούς, στις συντάξεις και στα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών.

- Θεσμοθετείται **ένα νέο σύστημα διορισμών** αποκλειστικά στηριγμένο στον ΑΣΕΠ, δημιουργώντας μεγάλη αναστάτωση σε δεκάδες χιλιάδες εκπαιδευτικούς, οι οποίοι για πολλά χρόνια συγκεντρώνουν προϋπηρεσία, ώρα την ώρα, μόριο το μόριο, εργαζόμενοι σε όλη την Ελλάδα. Με αυτό τον τρόπο ανατρέπονται βίαια, για μια ακόμη φορά, οι υπάρχουσες διαδικασίες και αντιμετωπίζεται ο εκπαιδευτικός ως «αναλώσιμο προϊόν». **Η περίφημη μεταβατική περίοδος των 2 ετών είναι κυριολεκτικά κοροϊδία**, μιας και έχει ήδη νομοθετηθεί η δραματική μείωση του συνολικού αριθμού διορισμών. Η επιτυχία στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ δεν οδηγεί στο διορισμό, αλλά σε μια λίστα αναμονής πιθανού διορισμού για λίγους. Επιβεβαιώνεται πανηγυρικά η εκτίμηση της ΟΛΜΕ ότι ο πραγματικός στόχος αλλαγής του συστήματος διορισμών είναι η μείωση (έως μηδενισμού) του αριθμού των διοριζόμενων εκπαιδευτικών.

- Οχι μόνο διατηρείται ο απαράδεκτος θεσμός του ωρομισθίου, αλλά «ωρομισθοποιείται» ο θεσμός του αναπληρωτή, με την εισαγωγή του **«θεσμού του αναπληρωτή με μειωμένο ωράριο»**. Με το πρόσχημα του περιορισμού του ωρομισθίου θα επιχειρηθεί παράλληλα και ο περιορισμός των αναπληρωτών.

- Επιχειρείται η αύξηση του ωραρίου των μόνιμων εκπαιδευτικών μέσω της υποχρέωσης για **5ωρη υπερωρία** ως προϋπόθεση για να προσληφθούν αναπληρωτές. Η 5ωρη υπερωρία θα λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να υπολογίζονται τα κενά στα σχολεία, σύμφωνα με την Υπουργό Παιδείας.

- Θεσμοθετείται η **υποχρεωτική παραμονή των εκπαιδευτικών για 3 χρόνια** στην οργανική θέση του πρώτου διορισμού, που θα λειτουργήσει ουσιαστικά σαν στρατιωτική θητεία για τον νέο εκπαιδευτικό. Αντίθετα, η υπουργός αρνείται οποιαδήποτε στήριξη στον νέο εκπαιδευτικό, ώστε να παραμείνει εθελοντικά στη θέση του.

- Εισάγεται με τη διαδικασία του **«δόκιμου εκπαιδευτικού»** η ουσιαστική αμφισβήτηση της μόνιμης εργασίας του νέου εκπαιδευτικού. Ετσι, ο εκπαιδευτικός που κατέχει δύο πτυχία (βασικό και παιδαγωγικό) έχοντας επιτύχει στις αντίστοιχες εξετάσεις και μετά από πιθανώς πολλαπλές επιτυχίες στον ΑΣΕΠ για να διοριστεί, θα ξανακρίνεται στη Ζετία από τριμελή επιτροπή «αξιολογητών» για το εάν είναι ικανός ως εκπαιδευτικός ή όχι. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε προσπάθεια αξιολόγησης – χειραγώγησης των εκπαιδευτικών και της **αμφισβήτησης της επαγγελματικής τους υπόστασης**.

- Θεσμοθετείται η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου «σε πρώτη φάση ως εσωτερική διαδικασία», που συνδέεται με την υλικοτεχνική υποδομή, την εξεύρεση πόρων από το ίδιο το σχολείο, την απώλεια διδακτικών ωρών, τις επιδόσεις των μαθητών κ.λπ., που οδηγεί απευθείας στο **«Σχολείο της Αγοράς»**. **Η εκτίμηση επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι, σύμφωνα με την υπουργό Παιδείας, ο ΟΟΣΑ θα κληθεί από το Υπουργείο για να αξιολογήσει το εκπαιδευτικό μας σύστημα!**

- Παρά τις διακηρύξεις της Υπουργού Παιδείας και τη στοχοποίηση των εκπαιδευτικών που επιχείρησε το προηγούμενο διάστημα, αυτοαναιρείται, διατηρώντας το bonus των μορίων (έστω και μειωμένο) για όσους αποσπώνται στο υπ. Παιδείας και τις υπηρεσίες του.
- Τίθεται ως προϋπόθεση για να επιλεγεί εκπαιδευτικός ως στέλεχος η συμμετοχή του σε προγράμματα αξιολόγησης.
- Παρά το θετικό γεγονός της κατάργησης της βάσης του «10», που πρώτη η ΟΛΜΕ ανέδειξε ως αίτημα από τη θεσμοθέτησή του, το νέο σύστημα πρόσβασης συνδέεται ξανά με τις επιδόσεις των μαθητών στο Λύκειο.

Ολο αυτό το διάστημα και παρά τα μεγάλα λόγια και τις διακηρύξεις της Υπουργού Παιδείας για διαβούλευση, διάλογο κ.λπ., **η πραγματικότητα είναι πως η κα Διαμαντοπούλου αρνήθηκε την ουσιαστική διαπραγμάτευση με την ΟΛΜΕ**. Παρά το γεγονός ότι, όσον αφορά στο εργασιακό καθεστώς, στις υπηρεσιακές μεταβολές των εκπαιδευτικών (μεταθέσεις, αποσπάσεις, τοποθετήσεις, μοριοδότηση κ.λπ.) και στις προσλήψεις, η ΟΛΜΕ έχει καταθέσει ένα πλαίσιο προτάσεων, το Υπουργείο Παιδείας επιδεικτικά τις αγνοεί. Επίσης, δεν απαντά - ουσιαστικά αρνείται να συζητήσει τις τεκμηριωμένες προτάσεις της Ομοσπονδίας για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών.

Η υπουργός Παιδείας αρνήθηκε οποιαδήποτε συνάντηση διαπραγμάτευσης με την Ομοσπονδία μας. Μόλις στις 15/4/2010, αφού οριστικοποίησε σε νομοσχέδιο τις ρυθμίσεις, πραγματοποιήθηκε συνάντηση με το ΔΣ της ΟΛΜΕ. **Από τη συνάντηση αυτή δεν προέκυψε κανένα θετικό αποτέλεσμα, αλλά και δεν απαντήθηκαν τα «σκοτεινά» σημεία του προσχεδίου**. Είναι χαρακτηριστικό πως οι απαντήσεις της υπουργού ήταν γενικού χαρακτήρα και σε ορισμένες περιπτώσεις προσβλητικές της νοημοσύνης μας, όπως π.χ. ότι το «πολυνομοσχέδιο» δεν έχει κανένα εργασιακό θέμα των εκπαιδευτικών(!) ή ότι δεν υπάρχουν πουθενά στη χώρα τμήματα με πάνω από 25 μαθητές! Η Υπουργός επανειλημμένα προσπάθησε στη συζήτηση να φέρει σε αντιπαράθεση τον εκπαιδευτικό και τα δικαιώματά του με τις ανάγκες της εκπαίδευσης και τον μαθητή. Το ΔΣ της ΟΛΜΕ και όλοι οι εκπαιδευτικοί δεν δεχόμαστε έναν τέτοιο τεχνητό διαχωρισμό. Η πολύπλευρη στήριξη του εκπαιδευτικού στηρίζει την ίδια την εκπαιδευτική διαδικασία.

Το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ **απαίτησε στη συνάντηση την έναρξη ουσιαστικής συλλογικής διαπραγμάτευσης του Υπουργείου Παιδείας με την ΟΛΜΕ για όλα τα ζητήματα που αφορούν τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και τους εκπαιδευτικούς, και τη μη κατάθεση του «πολυνομοσχεδίου»**. Οργανώσαμε την ίδια μέρα διαμαρτυρία στο Υπουργείο Παιδείας με παράλληλη στάση εργασίας.

Ζ. Και το κομματικό κράτος καλά κρατεί

Με το νέο νόμο για την επιλογή προϊσταμένων, που κατέθεσε η κυβέρνηση και ψηφίστηκε ήδη στη Βουλή, αναδεικνύεται για ακόμη μια φορά ο τρόπος με τον οποίο χρησιμοποιούν οι κυβερνήσεις τη Δημόσια Διοίκηση, δηλαδή ως κομματικό λάφυρο, ως μέσο εξυπηρέτησης μικροκομματικών σκοπιμοτήτων και ικανοποίησης "ημετέρων".

Είναι τραγικό, σε μία εποχή που το Δημόσιο και οι δημόσιοι υπάλληλοι στοχοποιούνται ως υπεύθυνοι για την οικονομική κρίση και για την αναποτελεσματικότητα του Δημοσίου, η κυβέρνηση να ψηφίζει νόμο που οξύνει τα προβλήματα, ενισχύει τον κομματισμό, τις πελατειακές σχέσεις, την αδιαφάνεια και την υποβάθμιση των δημόσιων υπηρεσιών.

Στην εκπαίδευση, συγκεκριμένα, διακόπτεται η θητεία των Υπηρεσιακών Συμβουλίων, ενώ αλλάζει παράλληλα και η σύνθεσή τους (στα 2 μέλη μπορεί να είναι οποιοσδήποτε εκπαιδευτικός με βαθμό Α, με προηγούμενη εμπειρία σε θέσεις στελεχών εκπαίδευσης) προκειμένου να αποκτήσει το Υπουργείο Παιδείας τον πλήρη έλεγχο τους.

Σκόνη έγιναν και σε αυτό τον τομέα οι εξαγγελίες της Υπουργού Παιδείας για διαφάνεια, αξιοκρατία και άλλα ηχηρά...

Υπάρχει λύση. Υπάρχει άλλη πολιτική!

ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ ΤΟ «ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ» ΠΟΥ ΚΑΤΕΘΕΣΕ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΣΤΗΝ Ε.Ε.

- Να αυξηθεί η **φορολόγηση** του μεγάλου κεφαλαίου, της μεγάλης ακίνητης περιουσίας, των χρηματιστηριακών συναλλαγών και της εκκλησιαστικής περιουσίας.
- Να αυξηθεί ο **ΦΠΑ** στα προϊόντα-υπηρεσίες πολυτελείας και να μειωθεί στα είδη πρώτης ανάγκης.
- Να μειωθούν δραστικά οι **στρατιωτικές δαπάνες**.
- Πάταξη της **φοροδιαφυγής** εκείνων που συστηματικά φοροδιαφεύγουν.

Απαιτούμε:

- Û **Καμιά μείωση μισθών και επιδομάτων**
- Û **Οχι στην αλλαγή του κοινωνικού χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης, στην αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης και στη δραματική μείωση των συντάξεων που ετοιμάζουν**
- Û **Οχι στη δυσμενή αλλαγή των εργασιακών μας σχέσεων, τη συνέχιση της ωρομίσθιας εργασίας και τη μείωση των διορισμών**
- Û **Οχι στο πολυνομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας. Εναρξη συλλογικών διαπραγματεύσεων ΟΛΜΕ – Υπουργείου Παιδείας με στόχο την υπογραφή κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας για το εργασιακό καθεστώς και τις υπηρεσιακές μεταβολές των εκπαιδευτικών.**

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ - ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΥΜΕ ΤΙΣ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙΣ ΜΑΣ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΔΙΚΑΙΗ ΑΝΑΔΙΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ ΠΡΩΤΑ ΚΑΙ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΟΛΑ ΟΙ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Η ΟΛΜΕ πρωτοστατεί ήδη και σε **ευρωπαϊκό επίπεδο**, μαζί με τα άλλα συνδικάτα των εκπαιδευτικών, για τη δημιουργία ενός μετώπου όλων των εργαζομένων στην Ευρώπη ενάντια στο Σύμφωνο Σταθερότητας και τη Συνθήκη της Λισσαβόνας.

ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ

1. **Άμεση αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 5% τουλάχιστον του ΑΕΠ ή στο 15% του Κρατικού Προϋπολογισμού. Οχι στις περικοπές του προϋπολογισμού για την παιδεία.**
2. **ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ:** Καμιά περικοπή μισθού, επιδομάτων και «δώρων». Γνήσιες και ουσιαστικές κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας, με ενσωμάτωση των γενικών επιδομάτων στο βασικό, ώστε ο μισθός του νεοδιόριστου να διαμορφωθεί στα 1.400 ευρώ καθαρά, με αναλογικές αυξήσεις στα υπόλοιπα μισθολογικά κλιμάκια. Ακώλυτη μισθολογική εξέλιξη. Διπλασιασμός και σύνδεση (ως ποσοστό) της ωρομίσθιας αποζημίωσης με τις συνολικές αποδοχές του εκπαιδευτικού. Άμεση καταβολή της ειδικής παροχής των 176 € και του συνόλου των αναδρομικών για όλους και ενσωμάτωσή της στο βασικό μισθό.
3. **ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ-ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑ:** Καμιά αύξηση των ορίων ηλικίας για σύνταξη, καμιά μείωση των συντάξεων. Οχι στο ξεθεμελίωμα του ασφαλιστικού συστήματος. Να μην υλοποιηθεί η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου που αναιρεί τον κοινωνικό χαρακτήρα της ασφάλισης στο Δημόσιο και επιβαρύνει τις γυναίκες με επιπλέον χρόνια εργασίας. Κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων «Σιούφα», «Ρέππα», «Πετραλιά». Πλήρης σύνταξη με 30 χρόνια εργασίας χωρίς όριο ηλικίας. Ουσιαστική κρατική επιχορήγηση των ασφαλιστικών ταμείων ΤΩΡΑ, και ιδιαίτερα του ΤΠΔΥ και του ΟΠΑΔ, προκειμένου να ανταποκριθούν στις άμεσες υποχρεώσεις τους.
4. **ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ:** Οχι στο «πολυνομοσχέδιο» του Υπ. Παιδείας. Να μη γίνει καμιά αλλαγή στο σύστημα διορισμών μέχρι να διοριστούν ως μόνιμοι όλοι όσοι βρίσκονται στους πίνακες προϋπηρεσίας. Σταθερή και μόνιμη εργασία στην εκπαίδευση. Κατάργηση ΑΜΕΣΑ του θεσμού του ωρομισθίου. Περιορισμός των προσλήψεων αναπληρωτών αυστηρά στις περιπτώσεις

πραγματικής αναπλήρωσης (όπως και ο ν. 1566/85 ορίζει). 12μηνη σύμβαση για τους αναπληρωτές με πλήρη εργασιακά δικαιώματα.

Κατάργηση του «Καθηκοντολόγιου». Οχι στην αξιολόγηση – χειραγώγηση των εκπαιδευτικών. Οχι στην κοινωνική κατηγοριοποίηση των σχολείων μέσω της αξιολόγησης των σχολικών μονάδων.

Υπογραφή κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας για το εργασιακό καθεστώς και τις υπηρεσιακές μεταβολές των εκπαιδευτικών σύμφωνα με τις θέσεις της ΟΛΜΕ.

5. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ: Δημόσια, 12χρονη υποχρεωτική και πραγματικά δωρεάν Εκπαίδευση. Υλοποίηση της πρότασης της ΟΛΜΕ για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Καμία επιβάρυνση στον οικογενειακό προϋπολογισμό για μόρφωση και εκπαίδευση των μαθητών /-τριών.

Νομοθετική ρύθμιση τώρα για ανώτατο όριο μαθητών/-τριών στο τμήμα το 25, 20 στις κατευθύνσεις και 10 μαθητές ανά καθηγητή στα εργαστήρια.

Να καταργηθεί η βάση του «10». Να καταργηθεί ο κλειστός αριθμός εισακτέων για την πρόσβαση στην τριτοβάθμια Εκπαίδευση. Να ανοίξουν τα Πανεπιστήμια σε όλα τα παιδιά.

Διαφωνούμε κατηγορηματικά με οποιαδήποτε κατεύθυνση περιφερειακής οργάνωσης της εκπαίδευσης (σε διορισμούς, διαχείριση προσωπικού, αναλυτικά προγράμματα κ.λπ.). Οχι στα μέτρα που προωθούν την ιδιωτικοποίηση στη δημόσια εκπαίδευση.

Ουσιαστική στήριξη της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης σύμφωνα με τις προτάσεις της ΟΛΜΕ, όπως: διευρυμένο ποσοστό εισαγωγής αποφοίτων ΕΠΑ.Λ. στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και σε περισσότερα επιστημονικά πεδία, υπαγωγή στο Υπ. Παιδείας όλων των σχολικών μονάδων που προσφέρουν σήμερα δευτεροβάθμια τεχνικο-επαγγελματική εκπαίδευση και ανήκουν σε άλλα υπουργεία, μεταλυκειακό έτος ειδίκευσης.

6. ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ: Καθιέρωση ετήσιας περιοδικής επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών με την ευθύνη των ΑΕΙ-ΑΤΕΙ και με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα.

Προσθήκη στην εισήγηση προς τις ΓΣ για το πρόγραμμα δράσης το επόμενο διάστημα

Το συνδικαλιστικό κίνημα θα πάρει όλα τα μέτρα για να ακυρώσει στην πράξη επιπτώσεις του «πολυνομοσχεδίου» για την παιδεία:

1. Αρνούμαστε την εφαρμογή της εγκυκλίου «Αυτοαξιολόγηση της Σχολικής Μονάδας».
2. Δεν παίρνουμε υποχρεωτικές υπερωρίες.
3. Εφαρμόζουμε στην πράξη από Σεπτέμβρη την απόφαση του κλάδου για δημιουργία τμημάτων με ανώτερο αριθμό τους 25 μαθητές, τους 20 στις κατευθύνσεις και στην Τεχνική Εκπαίδευση και τους 10 μαθητές ανά καθηγητή στα εργαστήρια.
4. Κανείς εκπαιδευτικός δεν αναλαμβάνει το ρόλο του μέντορα – αξιολογητή για τους νέους συναδέλφους μας.

Για να υλοποιηθούν οι παραπάνω αποφάσεις εξουσιοδοτείται το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ να προτείνει σχέδιο αποφάσεων που θα σταλούν σε όλους τους συλλόγους διδασκόντων της χώρας, προκειμένου να αποφασίσουν υπογράφοντας αντίστοιχα πρακτικά.

Συνάδελφοι/-σες,

Είναι φανερό πια πως τα μέτρα αυτά δεν έχουν προσωρινό χαρακτήρα. Το ομολογούν σε όλους τους τόνους οι εκπρόσωποι τόσο της κυβέρνησης όσο και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο αγώνας μας πρέπει να συνεχιστεί. Πολύμορφα και δυναμικά. Θα εξαντλήσουμε κάθε μέσο πίεσης.

Δεν διαλέξαμε εμείς αυτή την περίοδο για τις κινητοποιήσεις μας. Την επέβαλε η κυβέρνηση με την πολιτική της.

Ο αγώνας μας δεν είναι κλαδικός. Αλλωστε, «οι συνθήκες εργασίας των εκπαιδευτικών είναι και συνθήκες μάθησης των μαθητών», όπως διακήρυξαν πρόσφατα τα Μεσογειακά συνδικάτα εκπαιδευτικών.

Είναι αγώνας για τη στήριξη της δημόσιας εκπαίδευσης.

Είναι αγώνας για να υπερασπίσουμε τις πολύχρονες κατακτήσεις μας.

Αγωνιζόμαστε για τη νέα γενιά των εκπαιδευτικών, για τη νέα γενιά που διδάσκουμε στα σχολεία, για τους μαθητές και τις μαθήτριάς μας.

Για να μην τους παραδώσουμε έναν εργασιακό μεσαίωνα.

Ενωμένοι θα νικήσουμε!

Μετά το πέρας της διαδικασίας υπερψηφίστηκε το πλαίσιο από 56 ΕΛΜΕ, καταψηφίστηκε από 5 ΕΛΜΕ, ενώ ΛΕΥΚΟ ψήφισαν 9 ΕΛΜΕ.

Η προσθήκη των 4 σημείων που κατέθεσε το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ υπερψηφίστηκε από 65 ΕΛΜΕ, καταψηφίστηκε από 2, ενώ ΛΕΥΚΟ ψήφισαν 3 ΕΛΜΕ.

Το πρόγραμμα δράσης υπερψήφισαν 47 ΕΛΜΕ (280 ψήφοι, 58,5%), καταψήφισαν 24 ΕΛΜΕ (134 ψήφοι), ενώ ΛΕΥΚΟ ψήφισαν 6 ΕΛΜΕ (65 ψήφοι).

Είναι προφανές, ότι το πρόγραμμα δράσης (δύο 24ωρες Απεργίες ή 48ωρη, σε συντονισμό με τα Τριτοβάθμια συνδικαλιστικά όργανα (ΑΔΕΔΥ – ΓΣΕΕ) και σε περίπτωση που δεν προχωρήσουν αυτά, να συντονιστούμε με Δευτεροβάθμιες Ομοσπονδίες του Δημόσιου και του Ιδιωτικού τομέα), απέσπασε την πλειοψηφία των ΕΛΜΕ, όχι όμως την ενισχυμένη πλειοψηφία που κατά το Καταστατικό απαιτείται (66,6% των ψήφων), έτσι ώστε να εγκριθεί το απεργιακό πρόγραμμα.

Κατόπιν τούτου, κατατέθηκε πρόταση από Προέδρους ΕΛΜΕ οι οποίοι ζητούσαν από το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ να εξετάσει την κατάσταση που επικρατεί και να επανέλθει με νέα εισήγηση προς τον κλάδο.

Η πρόταση αυτή υπερψηφίστηκε από 51 ΕΛΜΕ, ενώ ΚΑΤΑ και ΛΕΥΚΟ ψήφισαν 4 ΕΛΜΕ.

Ο Πρόεδρος
Δημήτρης Φιλίππος

Για το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ

Ο Γεν. Γραμματέας
Κώστας Παπαζήσης

